

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

in an 54 Lei
pe jumătate 27 Lei
in America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 3 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei

In pragul noului an.

Merinde sufletească din Sfânta Scriptură.

*In toate zilele, fiule, adă-ți aminte de Domnul Dumnezeu nostru; pă-
rește-te a te învoi vreodată la păcat.
și nu călca poruncile lui: în toate
zilele vieții tale fă dreptate, și nu
amblă pe căile nedreptății. Că de
ei face tu adevărul, cu sporiu vor
ține căile tale...*

*Fă milostenie din ceea ce ai, și
nu să nu pizmuiască ochiul tău când
faci milostenie. Să nu-ți întorci fața
de către nici un sărac, că nici
Dumnezeu nu-și va întoarce fața sa
de către tine. După cât de mult ai
făcut milostenie: de ai mult, mult dă;
dacă ai puțin, dă din puținul tău,
înșă cu toată inima. Că comoară
ună îți agonisești; că milostenia
te izbăvește...*

*Fiule, iubește pe frații tăi. Și
nu te mândri cu inima ta de frații
tăi, de fiii și de ficele poporului tău...
Că în trufie este perire și neașesare
multă, și întru fală, scădere și lipsă
mare. Și neașesarea (nerânduiala)
este mama foametei.*

*Plata fiește cărui om, ce ți-a lu-
rat fie să n-o oprești, să nu rămâie
la tine peste noapte, ci o dă îndată.
Că de vei sluji lui Dumnezeu, ți-se
va plăti și fie.*

*Ia-ți aminte, fiule, întru toate lu-
crurile tale, și fi înțelept întru toată
petrecerea ta. Și ce urăști tu, aceea
nu fă: și din hainele tale celor goli.*

*Vin (ori altă beătură) cât să te
îmbetzi, să nu beai; și să nu meargă
cu tine în calea ta beția.*

*Din pâinea ta dă celui flămând,
și din hainele tale celor goli.*

*Cere sfat dela tot cel înțelept, și
niciodată să nu lapeși sfatul cel de
șols.*

*In toată vremea binecuvintează
te Domnul Dumnezeu! Cere dela
El ca să îndrepteze căile tale; și
că toate cărările tale vor spori. Nu te
teme, fiule, pentru că noi suntem să-
raci, că bogați vom fi, dacă ne vom
 teme de Dumnezeu, dacă ne vom
 feri de tot păcatul și dacă vom face
 ce este plăcut înaintea lui!*

Dreptul Tobie.

Cum stă lumea și țara.

Gălăgia „Ungurilor cari se deșteaptă“.

In ajunul Crăciunului s'au răspândit
ici pe colo știri de alarmă. Se zicea că
Ungurii ar fi atacat pe grănițerii noștri de
cătră Tisa și, că ar fi fost și morți și ră-
niți. Tot atunci gazetele de sărbători adu-
ceau vestea, că în orașele dinspre Ungaria
s'au lipit afișe ca în vreme de război, în
cari Comandamentele militare iau măsuri
aspre în vederea unor stări de bătaie. În
Oradea mare de pildă, se spunea că la
trasul clopotelor fiecare locuitor e dator
să se tragă la casa sa în timp de 15 mi-
nute și că cei ce nu se vor supune
acelui ordin vor fi pedepsiți după legile
militare.

Acestea știri au înfricat multă lume.
S'a dovedit însă că îngrijorările n'au avut
nici un temei și că armata ungurească nu
s'a mișcat spre Tisa, decât că înălțorii
»Unguri ce se deșteaptă« au făcut o gă-
lăgie mai mare ca de obicei și ar fi avut

spre granița noastră nește adunături nese-
rioase. Am vorbit chiar noi cu un domn
din Zălau, sosit a douăzile de Crăciun de
acolo, care spune, că n'a fost nici o cioc-
nire la graniță și că oamenii din părțile
acelea n'au simțit nimic ce se samene
câtuș de puțin a bătaie. Și Ungurii și
Românii de la graniță își văd liniștiți de
ale lor.

Atâta e adevărat, că »Ungurii cari se
deșteaptă«, în celea din urmă două săptă-
mâni au ținut mai multe adunări la Buda-
pesta și prin orașele de către noi, în cari
au făcut spume la gură, după obiceiul lor,
râscolind patimi și cerând revizuirea păcii
dela Trianon, care a peceluit drepturile
noastre. România a făcut pașii de lipsă
la Budapesta ca să fie într'adevăr deștep-
tați din închipuirile lor »hangosii« din Un-
garia. Și s'au luat tot odată și toate mă-
surile militare de trebuință.

Iarăș năcazuri în politica Europei.

Spre Crăciunul nostru maica Europă
ne-a trimis știri destul de neplăcute. Nă-
cazul s'a născut la Paris, în statul cel mare
pentru despăgubirile de război. Și pricina
e tot Germania, care nu vrea, ori nu
poate, să-și plătească datoriile statorite în
contractele de pace. Francezii, ca cei pe
cari i-au păgubit Nemții mai mult, nu-i
slăbesc de loc și pretind despăgubirile la
vreme și deplin. Germanii cer amânări și
ușurări. Englezii din partea lor par a fi
mai îngăduitori față de Nemți și au înfă-
țișat sfatului dela Paris un alt plan de
despăgubiri, mai ușor și mai plăcut Ger-
maniei. Trimișii Franței nici nu au vrut să
audă de așa ceva, astfel că au ieșit din
sfat și au dat împotrivire și față de En-
glezi. Prin aceasta s'a dat cale la o duș-
mănie între Englezi și Francezi. S'au găsit
deci față în față chiar cei mai puternici
aliați de ieri. Și acesta-i marele năcaz care

a izbucnit înaintea sărbătorilor noastre,
umplând de neliniște Europa întreagă.

Francezii retrăgându-se din sfat, au
declarat că ei vor lucra de aici înainte de
capul lor față de Germanii, fără să mai
întrebe nimic de Englezi. Ceialtați aliați
din Europa, ca Italia și Belgia, s'au ală-
turate la Francezi, spunând că și ei fac ce
face Franța. Englezii au rămas singuri.

Mai mult: Francezii au luat în plan
să trimită trupe în Germania, ocupând
anumite ținuturi, cari să rămână acolo
până s'or plăti toate despăgubirile. E
vorba însă că Germanii vor căuta să se
împotrivescă trupelor franceze și, în acest
caz, războiul cel mare iarăș amenință lu-
mea. Știrile sosite a treia și a patra zi de
Crăciun arată, că s'au mai potolit un pic
lucrurile și că Englezii caută o înțelegere
cu Francezii, în orice caz ei nu vor ajunge
la o ruptură dușmănoasă. Germanii încă

se tem să-și ascute săbiile față de Francezi și Belgieni, cel mult vor arăta o împotrivire pașnică față de trupele ce va trimite Franța.

Deocamdată aici stau lucrurile și diplomații Apusului au mare slujbă în aceste zile. Europa așteaptă cu inima strânsă ce va mai ieși din vâltoarea ce spumegă între Paris, Berlin și Londra.

E năcaz și la Lausanne.

Celalalt sfat al Europei, cel dela Lozana, încă pare a-și fi ieșit din țâțini. Acolo-i hără cu Turcii. Aceștia nu vreau să rabde în țara lor pe Armeni și pe Caldei. Paterile Europei însă pretind să li-se dea acelora cămin de așezare. Trimisul turcesc, Risa Nour-Bei, a sărit ca mușcat de șarpe auzind așa ceva și făcând o declarație contrară a părăsit sfatul, mânios. Prin urmare, pricină și aici. Până se vor potoli iarăș infumurații de Turci, câte telegrame vor trebui să umble între celea capitale și câtă zoală. Tare-i încă beteagă lumea!

Sărbătorirea d-lui Maniu.

A doua zi de Crăciun d. Iuliu Maniu a împlinit 50 de ani. Din acest prilej ziarul „Patria” dela Cluj, precum și alte gazete mari dela București, l-au gratulat și l-au sărbătorit foarte frumos, publicându-i fotografia și arătându-i faptele mărețe pentru binele neamului. Cele mai alese condeie s'au înfrățit ca să preamărească după vrednicie o viață așa de bogată și de curată, despre care nici cei mai înverșunați dușmani politici ai săi nu pot rosti vreun cuvânt rău.

Di Maniu s'a născut în 8 Ianuarie 1873 în Șimleul Silvaniei, dintr'o veche familie românească. După mamă d. Maniu este nepotul lui *Simion Bărnuțiu*, vestitul conducător al părinților noștri dela 1848, care a ținut în Mănăstirea din Blaj fulgerătorul discurs întru unirea Ardealului cu Țara Ungurească. Tinărul Iuliu Maniu a făcut școală în Zălau, Cluj, Iena și Budapesta, fiind unul dintre conducătorii tineretului român în vremea robiei. La „Memorand” a cutreerat satele cu alți tineri de seama adunând poporul la Cluj în număr de peste 20,000 de oameni. Mai tâziu s'a stabilit aici în Blaj, ca avocat arhidiecezan și cu profesor de drept la Seminarul teologic. Fiind în Blaj a dus lupta cea grea cu aleggerile dela Vințul de jos, cari vor rămânea neuitate pentru toți cei ce le-au trăit. Ajuns în Parlamentul ungurese a fost foarte temut și respectat chiar și de ungurii cei mai înverșunați. Pe vremea războiului a fost dus pe front, căci se temeau grozav cărmuitorii Ungariei de un bărbat ca dânsul și l-au smuls din Ardeal, punându-l la tunuri. Dumnezeu l-a păzit însă și s'a întors cu sănătate, fiind conducătorul mișcării pentru unirea cu Țara mamă.

Cu toată vraștea de patimi politice din ziua de azi, d. Maniu e recunoscut ca unul dintre cei mai însemați bărbați de stat ai României Mari.

Sfaturi economice.

Cartofii (crumpenele, baraboi) nu vor putezi curând, dacă punem între ei bucăți de var nestins, învelite în paie sau în sdrențe.

Vițelii de lapte pe cari voim să-i vindem, îi putem îngrășa ușor, dacă îi hrănim cu bob fiert, mărunțit și amestecat cu sare. Această mâncare li-se bagă pe gât mai de multeori pe zi.

Grăunțe sufletești

Gânduri de anul nou.

Iată încă un an trecut deasupra capetelor noastre, încă un an îngropat, cu toate bucuriile și întristările sale! Anul 1922 nu mai este, el este al trecutului; al istoriei. Și parecă numai acum s'a început, mai ieri — alaltă-ieri, și astăzi — nu mai este. Măcar, că dela anul nou 1922 s'au scurs 52 de săptămâni, sau 365 zile și mai știu eu câte ore și câte minute!

O timpule, atât de scump și de hotărîtor, pentru ce sbori atât de iute și totuși atât de pe neobservate?

Privesc la tine și iată nu mai ești. Acuma, numai acuma ai fost de față și deja ai trecut, te-ai dus. Mă uit la valul unui râu și cât ce am clipit din ochi valul a trecut și a venit altul în locul lui.

Drept are înțeleptul Iob când zice: „Și încă ani numărați mi-au venit mie și voiu merge pe calea, pe carea nu mă voiu mai întoarce”. (16, 22). „Ca umbra sunt zilele noastre pre pământ și nu este stare” (I. Paral. 29, 15). „Și ca o floare înflorind cade și ca umbra fugă și nu stă” (Iob 14, 2).

„Că ce este viața noastră? Ca aburul care puțintel se arată și după aceea pieră” (Iacob 4, 15).

„Ca umbra au trecut zilele noastre și ca o veste ce aleargă pe aproape. Ca corabia care trece prin valurile apei, a căreia treceri nu se află urma, nici calea umblării ei în valuri. Sau ca pasărea ce zboară în aer, a căreia nici semn de călătorie nu se află. Sau ca săgeata, ce săgeată la locul însemnat, aierul împărțindu-se îndată iară se împreună, cât nu se știe pe unde a trecut”. (Înțelepciunea lui Solomon 5, 9-11).

Și ceea ce trece dimpreună cu timpul este viața noastră. Trece copilăria, trece junetea și trece, atât de iute, tinerețea, cu toate farmecile ei, trec toate asemenea valurilor și se scurg în râul cel mare al trecutului, revărsându-se apoi în mare.

Timpule, stai pe loc! — Glasul meu însă nu se aude, vâjăiturile valurilor turbate sunt mult mai puternice.

Timp pierdut, întoarce-te! — Strigăt zădarnic; din mare nu se mai reîntorc valurile în râu.

Ani ai copilăriei, voi cari mi-ați răpit visurile, întoarceți-vă! — Zădarnic.

Ani frumoși ai tinereții, în cari nimic n'am lucrat pentru veșnicie, întoarceți-vă! — Inzădar.

Clipe trăite fără lucru, clipe trăite fără rost, trăite înzădar, întoarceți-vă! — Zădarnic.

Clipe spurcate prin păcate, întoarceți-vă! — Inzădar.

Toamnă a vieții mele, care începi să devii deja iarnă, schimbă-te iarăși în primăvară! Frunze uscate, pe cari v'a smuls de pe pomgerul iernii, deveniți iarăși muguri! Inzădar, și iarăși zic înzădar!

„Merg pe calea, pe care nu mă voiu mai întoarce” (Iob 16, 22).

Nu numai timpul se scurge așa de iute, ci și tu, care trăiești în timp, și tu te amesteci în valuri și orice faci, ele te răpesc în râu și de acolo în mare, iar' înapoi nu mai poți veni.

Numai unul este acelaș și anii lui nu vor lipsi, dupăcum ne spune împăratul David în psalm 101, viers 28, și acela este Dumnezeu cel veșnic, cel neschimbat.

Dacă vrei să te oprești în mijlocul râului celui mare al timpului, prinde-te de Dumnezeu. Atunci timpul nu te va putea răpi, te va mișca numai din loc; și chiar dacă te-ar răpi, și-ar răpi numai ceea ce este pământesc

în tine, ceea ce este trecător, — ceea ce mai bun în tine, sufletul, și-ar rămânea.

„Fiule, păzește vremea și te ferește rău”. (Înțelepciunea lui Isus, fiul lui Sirach 23). Ce mai ști dacă nu cumva de aici înainte nu va mai fi vreme nici pentru tine? Ce ști aduce ziua de mâne și anul cel nou? Poate acesta să fie cel din urmă an al vieții tale atunci ce o fi cu sufletul tău? Urmează sfatul din cartea înțelepciunii lui Isus, fiul Sirach, care la cap 14, viers 14 glăsuie astfel: „Să nu întârziezi în ziua cea bună partea poștei cei bune să nu te treacă”.

Cu astfel de gânduri pășind pe pragul anului celui nou, poți să fii sigur, că noul numai fericire îți va putea aduce. Așa să fie! Amin!

O dorință de anul nou

— Leul nostru în fața anului nou.

Vai și amar de capul meu! Fost-am cândva și mai puternic, nu amărit ca astăzi. Până la 1914, ba chiar și în 1915 și 1916 fost-am și eu asemenea francu francez, ba mai că nici nu mă dam pe acesta. Și apoi au venit anii războiului și tot scăzut, scăzut, până ce am ajuns în prețuit la 8, zi opt, bani francezi. Vai și amar de biet capul meu! Cine-am fost și ce am ajuns! Fost-am floare de mir și-am ajuns un os de ros! Dar la câte a ajuns tot dușmanii m'au adus, — așa putea zice și eu cu cântecul.

Și acum când, pășesc pe pragul anului celui nou, ce ză zic eu oare? Ce somn mă așteaptă? Bună ori rea? Dumnezeu știe, eu numai atâta știu, că din regele nimalelor și al banilor am ajuns acuma, numai ogarul ungureso, și mâța austriac apoi iepurele polonez și bolnavul urs rusesc se mai teme de mine. Toți ceilalți ortăci ai mei, până și jigărita de vulpe grecească și fricosul de șobolan turcesc rânjesc colții la mine.

Și mă gândesc, oare stăpânii mei până când își vor mai bate joc de mine? Până când vor lăsa pe dușmanii mei de moarte pe speculanți, să mă flămânzească, iar să se îngrășe, de să nu-i mai cunoască omul?

An nou, dragă an nou, fie-ți milă de mine, dă-le tu în cap dușmanilor mei să mă crezi, că eu iarăși mă voiu însănătoși și îngrășa, nu voiu mai fi de rușine celorlalți animale, ci îmi voiu cuprinde locul de demult, scaunul regesc, și voi împărăți peste toate celelalte surate mele!

Marele vinovat.

Un tânăr francez numit Naguere; fiind sândit la 15 ani de muncă silnică, striga tribunal cât îi lua gura: Of, Domnilor, eu aici cineva pe care eu nu-l pot ierta. Eu din toată inima pe judecătorii cari m'au osândit pentru că m'au osândit pe drept; tot a iert pe jandarmii, cari m'au legat și adus a ființă aceasta e datoria lor, însă este aici neva pe care eu nu-l pot ierta: uități-vă dânsul cum plânge, însă degeaba plânge, că eu pe dânsul nu-l pot ierta. Acesta e tatăl meu, care nu s'a îngrijit să-mi dea o creștină bună de mic, ba încă mă lauda când mă au suduind sau făcând v'ro năsbătie... Oh, tată! degeaba plângi acum, dacă n'ai știut să te ierți... Iată-ne pe amândoi nefericiți.

La Săn-Văsii.

Spun babele meștere, că în seara de Săn Văsii viitorul își desbrobodește fața cui știe să i-o vadă... Și se pornesc *năsdăielile*. Colea o vatră se aruncă peri de porc pe cărămida arsă. Doi peri: unul în nume de de tinăr și alul în nume de fată. Doi dragi din sat. De se nesc perii în valul căldurii: dragii se iau. De u: soarta are pentru dânșii alte meniri. — La nasă alte boscoane: blide multe întoarse, cari scund inele, bani, pâine, sare, pieptăne, căru-ne și spălătoarea dela vase. Le potromoește și le învăluie cum știe ea câte-o babă u nasu cărlig. Feciorii și fetele vin din tindă u inimile tremurătoare și caută să-și desvească viitorul. Ici apare de sub blid pieptele: mire colțat. Colo pâinea: tihnă și îndesturare. Dincoace banii: avuție ușor câștigată. În flăcău dă de spălătoare: mireasa lui va fi mohoandă nespălată... Apoi răs și gânduri, adejdi și descurajare, deavaltma.

În vremea aceasta soarta par'că râde a-ră, la fereastră, în întuneric, și zice:

— Mare taină scormoniți, biete suflete opilărești! Voi nu știți că „Soarta e ca roata“?

Acelaș lucru pare a-l spune și moșneagul otolit care păcăie din pipă în colțul vetrii, ră să se amestece în vrăjitoriile tinerești din sara de Săn-Văsii. Fruntea lui senină și zimțetul lui iertător întăresc acelaș lucru. Și dacă este cine să-i pornească vorba scumpă, moșneagul o și spune, așa domol cum e graiul celor cu firea așezată:

— Ehe, dragii moșului, viitorul e tare cuiat; cu multe lăcăți își ține el zăvorâte tairile lui. Nu știu eu ce vreți voi? N'am fost și la vrăsta voastră așa? Fata urâțică vrea să fie ca un Făt frumos. Fiecare tăpălagă de flăcău își dorește o Ileana Cosânzeană. Babele dori să trăiască până la trâmbița Arhanghelor. Uitați, de-o pildă, hârca asta care vă înarcă blidele cu norocul. Și toți, tineri și bătrâni, am dori: mărire, avere trai ușor și belșug, cu osteneală puțină. Trăim tot cu brațele întinse spre noroc, însă norocul e umbră, umbră ta. Fugi tu, fugi el. O iai domol și cu soptea, poate să-l ajungi...

Norocul se prinde cu *cumpăneală*. Cu rădă și cu zoală, nu cu visuri și cu închinări. „Norocul nu-l strângem cu trocul“! — Acea părinții noștri. Și iarăși: „Norocul e cum se face omul“!

Avere vreți voi tinerilor? „Cine se bucură de avere, ia fără plăcere“. „Averea e ca o baltă, cum faci un șanțuleț, toată se scurge“. „M'am curat la avere și vai de păcatele mele“.

Frumșeță căutați? — „Nimenea nu înceabă de casa frumosului, ci de casa vrednicului“. „Frumosul poartă și ponos“. „Frumșeța seștejește, dar înțelepciunea crește“.

Fericire? — „A umblat să se facă fericit s'a întors opărit. E ușor a fi bogat, dar e greu a fi fericit. Fericit e acela, care se mulțumește cu puțin. Mai multă fericire e în borbocul săracului, decât în palatul bogatului“.

— Ei, dar atunci, ce să așteptăm de la viață, moșule pilduitor?

— Să nu uităm nici o clipă, că „Omul e și vieață și moarte“. Și că „Lucrul lungeste viața, iar lenea o scurtează“. „Norocul e de la Dumnezeu“. „Dumnezeu dă, numai să dai și tu cu mâna“. Și „De-o fi bine, de-o fi rău, îndestă la Dumnezeu“. „Cine începe cu Dumnezeu, cu Dumnezeu sfârșește — „Roagă-te și te cră. Ascultă și lucră, dacă vrei fericire“.

În stârșit, dragii mei, dacă vreți să încheiați viața de Săn Văsii, iată vă mai spun una: „Nu călcați niciodată în gura lăcomiei, că lăcomia strică omenia și curmă viața!“

ȘTIRI

Adresa gazetei:

„Unirea Poporului“, Blaj, județul Alba de jos.

Cancelaria administrației:

Strada Regina Maria, în casele Tipografiei.

Abonamentul:

Pe an 54 Lei.

Pe jumătate de an 27 „

Pe trei luni 14 „

Pentru America pe un an 3 dolari.

Abonamentul se plătește înainte.

□ □ □

An nou fericit dorim tuturor cetitorilor și sprijintitorilor gazetei noastre!

— **Sărbătorile Crăciunului.** Nu am avut un Crăciun frumos, a fost vremea umedă și tinoasă, destul de neplăcută. Cu toate acestea zilele de sărbătoare au trecut, ca de obicei, destul de bine. Colindători au fost destui, poate mai mulți ca de altădată. Cel mult, că pe la orașe s'a schimbat puțin dărnicia oamenilor. Ceice până acuma erau mai sărăcuți și mai eruzători, de astădată au fost mai darnici, pentru că le da mâna, iară ceice la alte Crăciunuri erau mai cu dare de mână, în est an s'au părut mai gânditori când împărțeau colindătorilor banii, pentru că bagsama le cam lipsisia. Dar așa este roata vremii și a norocului.

La Blaj în ziua întâie a slujit însuși înalt Preasfințitul *Mitropolit Vasile* încunjurat de preoții cei mai aleși. A ținut o frumoasă cuvântare. A doua zi n'a slujit, ca de regulă, la bisericuță, pentru că a fost răcit și se simțea cam rău.

— **Pentru luminarea poporului.** Am mai primit pentru fondul de susținere al gazetei noastre următoarele sume: *D-I Ioan Costea*, cerealist în Blaj 100 Lei; *Niculae Negrea* din Jidvei 10 Lei. — În numele acelora pentru cari muncim, le aducem celea mai călduroase mulțămiri!

— **Americanii ridică o statuie lui Adam.** Atâția regi și împărați, atâția viteji și oameni de știință își au statuile lor în aproape fiecare oraș mare al lumii. Numai omul cel dintâiu, Adam, care dacă n'ar fi fost, nici noi nu am fi pe acest pământ, numai Adam nu avea încă statuie.

Iată, americanii, iscoditori cum sunt ei dela fire, s'au socotit în sfârșit, să i-se ridice lui Adam o statuie, un chip cioplit, care să vestească lumii întregi vrednicia celui dintâiu om al lumii. Cum bani au berechet, americanii vor ridica statuia încă anul acesta în orașul Baltimore.

— **Numeri triști.** La sfârșitul anului abia trecut, sumân du-se cazurile de moarte din orașul Cluj, s'a văzut, că din 1500 cazuri de moarte, câte s'au întâmplat anul trecut la Cluj, 160 sunt uciși cu mâna proprie, adică sinucigași. Așadară tot al zecelea mort din anul trecut la Cluj a murit, omorât cu mâna sa proprie.

Cetind acești numeri triști, trebuie să recunoaștem, că tare și-au uitat oamenii de astăzi de Dumnezeu. Celce pentru cel mai mic năcaz își ia însuși viața, dovedește întâiu, că n'are curaj să infrunte năcazurile vieții, iar a doua oră, că n'are iubire și încredere în Dumnezeu, care mângăie pe cei ce-l iubesc și în cele mai mari năcazuri.

— **Răzbuarea unei femei.** Ceferistul Csizsár Károly dela Cara jud. Cojoenei trăia foarte rău cu soția sa Szabó Julianna. S'a rugat deci de judecătoria din Cluj, să-l despărtească de femeie. Judecătoria însă nu i-a despărțit și pe soție, care trăia în nelegiuire cu un polițist din Cluj, a obligat-o să se înapoieze la bărbat. Soția a și venit acasă, dar i-a spus

bărbatului, că, dacă îi dă 20 de mii de Lei, ea se învoiește la despărțire și judecătoria îi despărtește. Bărbatul, neavând de unde-i da banii, a început a se sfădi cu ea, atunci soția a luat de pe cuptor o oală cu unsoare topită și i-a aruncat-o bărbatului în ochi. Bietul om a căzut la pământ, vecinii l-au legat la cap și l-au dus la clinica din Cluj, unde doctorii cei mari au spus, că amândoi ochii îi sunt opăriți și că prin urmare va rămânea orb. Bietul nefericit a pârît-o, dar ce folos, că el nu mai e om până-i lumea.

*

O povață bună.

Demostene, un mare înțelept al Grecilor vechi, fiind întrebat odinioară ce fel de muere se cade a lua de nevastă, a răspuns:

— *De cinste*, ca să fi și tu împreună cinstit și să-ți fie ție podoabă. *Frumoasă*, ca să-ți placă. Și *rușinoasă*, ca să nu te înșele.

Cel din urmă sfat al unui condamnat.

Un nenorocit de hoț, numit Baudin, fu condamnat la moarte. Ajuns la ghilotină rosti următoarele cuvinte: „Acuși mă voiu înfățișa înaintea lui Dumnezeu! dragilor mei tineri, învățați dela mine, despărțiți-vă din timp de tovărășiile rele, nu vă lăsați să fiți duși la rădăcirea prin citirea de cărți primejdioase, ci urmați învățătura bisericii căci numai ea e în stare să povățuiască pe om și să-l facă fericit chiar și pe lumea aceasta.“

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

„Văz de apă“ leac bun pentru reumatică se află la *Iuliu Sabo*, în Țaga, p. u. Gherla județul Solnoc-Dobăca.

(7) 1-1

Cercetați măcelăria

Nicolae Mârza,

unde veți afla calitatea cea mai bună de carne cu prețuri reduse de 10—12 lei klg.

(9) 1-3

Bumbacuri și arniciuri

de țesut, în prețuri convenabile, se află la marele magazin de coloniale

Ștefan Nyerges
Blaj.

(8) 1-3

AVIZ!

Se caută 2 învățăcei cu cel puțin 3 clase secundare pentru prăvălia de coloniale și ferărie a subsemnatei

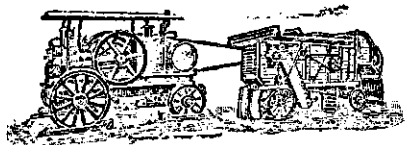
„PATRIA“

bancă pentru credit comerț și industrie
BLAJ.

(2) 2 5

Cețiți și răspândiți
„Unirea Poporului“.

LA CERE- RE	TEA TEA TEA	CA- TALOG GRATIS
TEA	JO JO JO	TRU
DA IOAN BACIU	TRU	IN LUGOJ (BANAT)

Aduc la cunoștință onor. public din Blaj și jur, că mi-am deschis atelier mecanic în strada Regele Ferdinand și execut tot felul de reparații la mașini de îmblătit, motoare, arme, stropitori de vie, mașini de cusut și orice fel de reparații mecanice.

Rog tot sprijinul onor. public

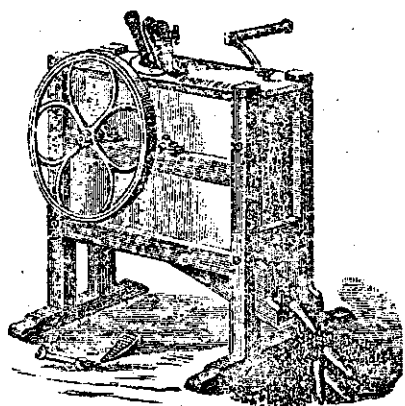
EMERIC MAYER
mecanic.

(5) 2-4

La **IULIU HENRICH BLAJ.**

Strada Regina Maria, fost a Tipografiei.

Se găsește: Fier, Oțel, Piroane,

tot felul de unelte, coase, gearmuri pentru feresti. — Mărfuri de oțel. — Mărfuri de tuciu. — Mașini de bucătărie. — Sobe cari ard stabil. — Mașini agricole. — Material complet de construcție. — Prețuri ieftine.

An nou fericit!

Dorește tuturor clienților săi

IULIU HENRICH,
prăvălie de fier.

(12) 2-3

Când veniți Joia în Blaj

intrați prin prăvălia domnului

IERONIM MOGA

Strada Regina Maria,
aproape de „Unirea Poporului”

unde găsiți tot ce vă trebuie la casă, atât pentru tineret cât și pentru vatră:

Zăhar, piper, cuișoare, apoi porțelanuri și sticlărie.

Mai ieftin decât ori unde!
∴ La Moga-i locu cu norocu! ∴

(11) 2-1

Fabrica de Bere din Turda S. A.

aduce onor. Public la cunoștință, că a pus

berea specială nutritoare de malț-dublu

„**GLORIA**” din nou în circulație, în calitate excelentă. ∴∴

Reprezentant local:

IACOB MENDEL,
fabricant de spirt.

(4) 2-5

Ai calendar pe anul 1923?

Dacă nu ai, cere: „Calendarul Țăranului Român”
dela Librăria Augustin S. Deac din Gherla

care cuprinde multe chipuri, articole, poezii și sfaturi.

Prețul calendarului 4 lei. Se află de vânzare și la
Librăria seminarului teologic gr.-cat. din Blaj.

(3) 2-2

Vite altoite în cele mai renumite soiuri Fetească, Rizling,
Mustoasă, Slancarnenca, Galbenă, oferă

PEPINIERELE „AMBROSI”

MEDIAȘ — CRACIUNEL, LÂNGA BLAJ.

(1) 2-4

„UNIREA POPORULUI” nu-i iertat să lipsească din casa nimănui

Cine are drum prin Viena, să nu pregete a cercetă magazinele

Blănărie fină: **ANDREI FĂRCAȘ** MAESTRU VIENA Mariahilferstrasse
BLĂNAR. 55-57 și Aemerli
strasse 1.

(68) 37-42.

„PATRIA”

bancă pentru credit, comerț și industrie, societate anonimă — Blaj.

Indeplinește toate lucrările de bancă, dă împrumuturi, pe cambii, hipotecare și cont-curent, primește depuneri spre fructificare, mijlocește plățile cecurilor americane.

Are un magazin de lemne „PLUGARUL”, unde se vinde tot felul de lemn pentru clădiri și mășari, lemn de foc, pari de vie.

Fabrica sa „VULCANUL” produce cărămida și țigla cea mai bună.

Prăvălia sa „CONSUM” vinde toate negoatele pentru trebuințele casei și pentru economie. Are ferărie bogată și tot felul de unelte. Are filială în Teiuș.

Se ocupă cu toți ramli de comerț.

Adresa telegrafică

„PATRIA”

Telefon, în Blaj Nr. 9, în Teiuș 11.

Adresa băncii:

„PATRIA”, BLAJ.

(10) 2-12